

βάθος

Σάββατο, 28 Απριλίου 2012

6:34 πμ

βάθος (το) {βάθους | -η, -ών}

1. η απόσταση ανάμεσα στην επιφάνεια και στον πυθμένα: το βάθος της θάλασσας

2. (συνεκδ.) ο αριθμός που

δηλώνει την απόσταση τού πυθμένα από την επιφάνεια: σε αυτό το σημείο η

θάλασσα έχει **βαθος** εικοσι οργιές 3. (συνεκδ) η απόσταση κατά την οποία

απομακρύνεται κανείς από την επιφάνεια, κινούμενος προς τον πυθμένα: ο

δύτης έφτασε σε μεγάλο ~ 4. (στον πληθ) ο ίδιος ο πυθμένας, ο βυθός: τα ~ τον

πελάγονς || αρχαία ναυάγια βρίσκονται στα βάθη των θαλασσών

ΦΡΑΣΗ

(α) ή τού ύψους ή τού **βάθους**

(β) χαιρέ **βάθος** αμέτρητον!

Από τον κανόνα τού Ακαθίστου Ύμνου. (Ακολουθία των Χαριτισμών) φράση που απευθύνεται προς την Παναγία). Λεγεται μεταφορικά για καταστάσεις χνώδεις, ανεξέλεγκτες.

(γ) κατά **βάθος** (ουσιαστικά) πχ. είναι καλός άνθρωπος κατά βάθος.

5. για τρισδιάστατα αντικείμενα, που έχουν κενό το εσωτερικό τους, ώστε να δέχονται πράγματα, ή για εσοχές στον χώρο είναι η διάσταση τού μήκους (κατ' αντιδιαστολή προς το ύψος και το πλάτος τους): το **βάθος** του αμπαριού.

6. (α) το τελευταίο σημείο απέναντι μας, το απέναντι άκρο: τον είδε στο **βάθος** τού δρόμου

ΦΡΑΣΕΙΣ (μτφ.) φως στο βάθος τού τούνελ, το ποιημα έχει **βάθος** (εννοιολογικό βάθος, αφορά σοβαρά πράγματα) ,

(β) το **εσωτερικό** ή το πίσω μέρος ενός χώρου, κατ'

αντιδιαστολή προς συγκεκριμένο σημείο που νοείται ως μπροστινό (λ χ η είσοδος):

Κλασική η ταμπελα που είχαν οι παλιές ταβέρνες ΕΙΣ ΤΟ **ΒΑΘΟΣ** ΚΗΠΟΣ